

SPRÁVNÍ KOMISE PRO KOORDINACI SYSTÉMŮ SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ

ROZHODNUTÍ č. A1

ze dne 12. června 2009

o zřízení dialogu a dohodovacího řízení týkajících se platnosti dokumentů, určení použitelných právních předpisů a poskytování dávek podle nařízení (ES) č. 883/2004

(Text s významem pro EHP a pro dohodu mezi ES a Švýcarskem)

SPRÁVNÍ KOMISE PRO KOORDINACI SYSTÉMŮ SOCIÁLNÍHO ZABEZPEČENÍ,

s ohledem na čl. 72 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, podle něhož se správní komise zabývá všemi správními otázkami nebo otázkami výkladu vyplývajícími z ustanovení nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. [...],

s ohledem na čl. 76 odst. 3, čl. 76 odst. 4 druhý pododstavec a čl. 76 odst. 6 nařízení (ES) č. 883/2004 týkající se povinnosti příslušných orgánů a institucí členských států spolupracovat v zájmu zajištění správného provádění nařízení,

s ohledem na článek 5 nařízení (ES) č. [...] týkající se právní hodnoty dokumentů a podpůrných dokladů, které potvrzují situaci osoby,

s ohledem na článek 6 nařízení (ES) č. [...] týkající se prozatímního uplatňování právních předpisů a prozatímního udílení dávek v případech, kdy mají instituce dvou nebo více členských států rozdílná stanoviska ohledně stanovení použitelných právních předpisů,

s ohledem na článek 16 nařízení (ES) č. [...] týkající se stanovení postupu pro použití článku 13 nařízení (ES) č. 883/2004,

s ohledem na článek 60 nařízení (ES) č. [...] týkající se stanovení postupu pro použití článku 68 nařízení (ES) č. 883/2004,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Jedním z klíčových faktorů účinného fungování pravidel Společenství ohledně koordinace vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení je úzká a účinná spolupráce mezi orgány a institucemi různých členských států.

(2) Jedním ze základů dobré spolupráce podle uvedených nařízení je výměna informací mezi orgány a institucemi a osobami, jež má být založena na zásadách veřejné služby, účinnosti, aktivní pomoci, rychlého poskytování a dostupnosti.

(3) Je v zájmu jak orgánů a institucí, tak dotčených osob, aby byly všechny informace nezbytné ke stanovení a určení práv a povinností dotčených osob poskytovány a vyměňovány bez prodlení.

(4) Zásada loajální spolupráce stanovená v článku 10 Smlouvy požaduje, aby instituce řádně zhodnotily fakta podstatná pro uplatnění nařízení. Existují-li pochybnosti ohledně platnosti dokumentu nebo správnosti podpůrných dokladů nebo mají-li členské státy rozdílná stanoviska k určení platných právních předpisů nebo instituce, která by měla dávku poskytnout, je v zájmu osob, na něž se uplatňuje nařízení (ES) č. 883/2004, aby instituce nebo orgány dotčených členských států dosáhly dohody v rozumné lhůtě.

(5) Články 5 a 6 nařízení (ES) č. [...] stanoví dohodovací řízení, jež se má v těchto případech použít.

(6) Tato ustanovení potvrzují a rozšiřují judikaturu Soudního dvora Evropských společenství podle nařízení (EHS) 1408/71, podle něhož byl vytvořen standardní postup pro spory mezi členskými státy ohledně platnosti dokladů o vyslání a které bylo konsolidováno v předchozím rozhodnutí Správní komise Evropských společenství pro sociální zabezpečení migrujících pracovníků 181 (Úř. věst. L 329/73, 14.12.2001).

(7) Články 5 a 6 nařízení (ES) č. [...] stanoví možnost předat záležitost správní komisi v případě, kdy nelze dosáhnout dohody mezi dotčenými institucemi a orgány.

(8) Článek 16 nařízení (ES) [...] stanoví, že by tento postup měl být použit rovněž v případě, když dotčené instituce a orgány zaujímají rozdílná stanoviska ohledně použití článku 13 nařízení (ES) č. 883/2004.

(9) Článek 60 nařízení (ES) č. [...] obsahuje podobný odkaz na článek 6 uvedeného nařízení pro případ rozdílných stanovisek ohledně právních předpisů platných na základě práva přednosti v oblasti rodinných dávek.

(10) Tato ustanovení se zakládají na čl. 76 odst. 6 nařízení (ES) č. 883/2004, podle něhož v případě obtíží při výkladu nebo použití uvedeného nařízení kontaktuje instituce příslušného členského státu nebo státu bydliště instituce dotčených členských států a podle něhož může být záležitost předána správní komisi, není-li v přiměřené lhůtě nalezeno řešení.

(11) Členské státy vyjádřily potřebu stanovit standardní postup, který je třeba dodržet, dříve než je věc předána správní komisi, a přesněji definovat úlohu správní komise při sladování rozdílných stanovisek institucí ohledně použitelných právních předpisů.

(12) Podobný postup byl již stanoven v několika dvoustranných dohodách mezi členskými státy. Uvedené dohody byly vzorem pro toto rozhodnutí.

(13) Je vhodné, aby se v zájmu urychlení postupu prováděla komunikace mezi kontaktními osobami institucí a orgánů elektronicky.

V souladu s podmínkami stanovenými v čl. 71 odst. 2 nařízení (ES) č. 883/2004,

ROZHODLA TAKTO:

1. Toto rozhodnutí stanoví pravidla pro použití dialogu a dohodovacího řízení, jichž lze využít v těchto případech:

a) případy, kdy existují pochybnosti ohledně platnosti dokumentu nebo správnosti podpůrných dokladů o postavení osoby pro účely uplatnění nařízení 883/2004 nebo nařízení (ES) č. [...], nebo

b) případy, kdy členské státy zaujímají rozdílná stanoviska k určení platných právních předpisů.

2. Dříve než může být záležitost předána správní komisi, je třeba využít dialogu a dohodovacího řízení.

3. Toto rozhodnutí platí, aniž jsou dotčeny správní postupy, které je třeba dodržet podle vnitrostátních zákonů dotčených členských států.

4. Je-li věc předmětem soudního či správního odvolacího řízení podle vnitrostátních právních předpisů členského státu instituce, která dotčený dokument vydala, je třeba dialog a dohodovací řízení pozastavit.

5. Instituce nebo orgán, který vyjádřil pochybnosti o platnosti dokumentu vydaného institucí nebo orgánem jiného členského státu nebo jenž nesouhlasí s (přechodnými) ustanoveními platných právních předpisů, se dále uvádí jako dožadující instituce. Instituce druhého členského státu se dále uvádí jako dožádaná instituce.

První fáze postupu dialogu

6. Nastane-li některá ze situací uvedených v bodě 1, spojí se dožadující instituce s dožádanou institucí a požádá ji o nezbytné vyjasnění jejího rozhodnutí a případně o stažení příslušného dokumentu nebo o jeho prohlášení za neplatný nebo o přezkum nebo zrušení jejího rozhodnutí.

7. Dožadující instituce svou žádost odůvodní, přičemž uvede, že se uplatňuje toto rozhodnutí, a předloží příslušné podpůrné doklady, které byly podkladem k žádosti. Uvede, kdo bude její kontaktní osobou během první fáze postupu dialogu.

8. Dožádaná instituce neprodleně potvrdí přijetí žádosti emailem nebo faxem nejpozději do deseti pracovních dní od jejího obdržení. Rovněž uvede, kdo bude její kontaktní osobou během první fáze postupu dialogu.

9. Dožádaná instituce informuje dožadující instituci o výsledku svých šetření co nejdříve, avšak nejpozději do tří měsíců od obdržení žádosti.

10. Je-li původní rozhodnutí potvrzeno, zrušeno a/nebo je dokument stažen nebo prohlášen za neplatný, dožádaná instituce o tom uvědomí dožadující instituci. Uvědomí o svém rozhodnutí rovněž dotčenou osobu a v případě potřeby jejího zaměstnavatele a oznámí jim rovněž, jakými postupy mohou podle vnitrostátních právních předpisů rozhodnutí napadnout.

11. Nemůže-li dožádaná instituce uzavřít šetření do tří měsíců z důvodu složitosti případu nebo proto, že ověření určitých údajů vyžaduje zapojení jiné instituce, může lhůtu prodloužit nejvýše o tři měsíce. Dožádaná instituce informuje o prodloužení dožadující instituci co nejdříve, nejpozději však jeden týden před koncem první lhůty, přičemž zdůvodní zpoždění a uvede, kdy přibližně by šetření mělo být ukončeno.

12. Ve velmi výjimečných případech se mohou dotčené členské státy dohodnout na jiné lhůtě, než je uvedena v bodech 9 a 11, pokud je prodloužení oprávněné a přiměřené v souvislosti s konkrétními okolnostmi a je-li prodloužení časově omezené.

Druhá fáze postupu dialogu

13. Nedosáhnou-li instituce během první fáze postupu dialogu dohody nebo nebyla-li dožádaná instituce schopna ukončit šetření do šesti měsíců po přijetí žádosti, uvědomí instituce příslušné orgány svých zemí. Každá instituce vede záznam svých činností.

14. Příslušné orgány dotčených členských států mohou rozhodnout o zahájení druhé fáze postupu dialogu nebo mohou záležitost přímo předat správní komisi.

15. Pokud příslušné orgány zahájí druhou fázi postupu dialogu, každý z nich jmenuje do dvou týdnů ode dne, kdy je instituce uvědomí, hlavní kontaktní osobu. Kontaktní osoby nemusí nutně mít přímé pravomoci v dotčené věci.

16. Kontaktní osoby se snaží dosáhnout dohody ohledně dotčené záležitosti do šesti týdnů od svého jmenování. Každá kontaktní osoba připraví záznam svých činností a oznámí institucím výsledek druhé fáze postupu dialogu.

Dohodovací řízení

17. Nelze-li dosáhnout dohody během postupu dialogu, mohou příslušné orgány záležitost předat správní komisi. Každý příslušný orgán vypracuje pro správní komisi zprávu s hlavními body sporu.

18. Správní komise se pokusí o sblížení rozdílných stanovisek do šesti měsíců ode dne, kdy jí byla věc předložena. Může záležitost předat smírčímu výboru, který lze zřídit podle pravidel správní komise.

Konečná ustanovení

19. Členské státy každoročně hlásí správní komisi údaje o počtu sporů, v nichž se uplatnil postup stanovený v tomto rozhodnutí, údaje o tom, jakých členských států se spory týkaly, hlavní témata sporů, délku postupu a jeho výsledek.

20. Členské státy předloží první výroční zprávu do tří měsíců od prvního roku uplatňování tohoto rozhodnutí.

21. Do tří měsíců od obdržení první výroční zprávy vyhodnotí správní komise zkušenosti členských států s uplatňováním tohoto rozhodnutí a přihlédne při tom k jejich zprávám. Po prvním roce správní komise rozhodne, zda mají být zprávy dál podávány každoročně.

22. Toto rozhodnutí se vyhlásí v *Úředním věstníku Evropské unie*. Použije se ode dne vstupu nařízení (ES) č. [...] v platnost.

předsedkyně správní komise
Gabriela PIKOROVÁ